

[Aksel Larsen.]

naar Industriproduktionen allerede er paa Højde med Førkrigstidens, naar danske Landbrugsprodukter er saa efterspurgt paa Verdensmarkedet som ingen Sinde før, og naar danske Skibes Fragtfortjeneste i Udenrigsfart har naaet Rekordhøjder, saa er det fuldkommen urimeligt, at Folkets Levevilkaar stadig skal forværres, samtidig med at Danmark bringer sig i økonomisk Afhængighed af visse fremmede Magter. Det er muligt at sørge for tilstrækkelige Forsyninger af Mad, Klæder og andre Livsfornödenheder til det arbejdende Folk, som ved sin Arbejdsindsats skaber Samfundets Rigdomme. Ingen behøver at mangle Bolig, hvis der blot er Vilje til at afhjælpe Bolignøden. Regeringen og Rigsdagen har Magtmidler til at standse enhver Prisstigning og at forhindre Inflationen. Det er muligt at forhøje Arbejderes, Funktionærers og Tjenestemænds Lønninger, saa at de indhenter de skete Prisstigninger. Danmark er ikke saa fattigt, at det ikke kan tillade sig den paa krævede Forbedring af den sociale Lovgivning og først og fremmest give de gamle og Invaliderne noget mere at leve for.

Men hidtil har det været saadan, at jo mere den arbejdende Befolkning slider, jo mere den stræber efter at sætte Produktionen i Vejret, jo daarligere er Forsyningerne, jo daarligere er dens Leveforhold blevet, jo ringere Værdi har Lønningerne faaet. Det er disse Tilstande, der ønskes bragt til Ophør, og det er disse Tilstande, som kan bringes til Ophør, hvis Regeringen har Vilje dertil.

Det stemmer imidlertid til Betænelighed, at ikke alene Statsministeren, men ogsaa andre Ministre, saavel som den socialdemokratiske Presse og Socialdemokratiets Ordførere, det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen, maler Landets økonomiske Situation og Statens finansielle Muligheder i de sorteste Farver, samtidig med at Handelsministeren bebuder flere Nedskaerlinger og Finansministeren flere Skatter. Det stemmer saa meget mere til Betænelighed, som denne Skildring af Situationen ikke er i Overensstemmelse med Virkeligheden og bygger paa talmæssige Opgørelser, som hører hjemme i den sorteste Fantasis Verden.

Statsministeren og Finansministeren har forklaret, at Merforbruget af udenlandsk Valuta for Aarene 1946 og 1947 maa anslaaes til omkring 1 700 Mill. Kr., og at Underskuddet paa Betalingsbalancen i 1947 sandsynligvis vil beløbe sig til 600—700 Mill. Kr., hvoraf formentlig fremgaar, at saa maa Underskuddet paa Betalingsbalancen i 1946

have været mindst 1 Milliard. Jeg har for-gæves søgt efter en reel Dokumentation af disse Tals Rigtighed. Det eneste, jeg har fundet, er en Artikel i „Social-Demokraten“ for 23. Oktober i Aar, hvori Aarets Underskud paa Handelsbalancen gøres op til 900 Mill. Kr., medens man dog nøjes med at opgøre Underskuddet paa Betalingsbalancen til et Beløb omkring 200—300 Mill. Kr. Det maa være berettiget at bede Regeringen give Besked om, hvad man skal tro, hvem der taler Sandhed, Statsministeren eller „Social-Demokraten“, og det maa være berettiget at bede Regeringen give ordentlige og udtømmende Oplysninger om vor valutamæssige Stilling.

Ifølge den officielle Opgørelse, som er tilgængelig, var der i 1946 et Underskud paa Samhandelen med Udlandet paa 1 240 Mill. Kr. En væsentlig Del heraf blev imidlertid opvejet gennem Indtægter paa danske Skibes Fart mellem udenlandske Havne og forskellige andre Valutaindtægter, der sammenlagt androg 535 Mill. Kr., hvilket gav et Underskud paa Betalingsbalancen paa 700 Mill. Kr. Det er foreløbig et Underskud paa 300 Mill. Kr. under den Milliard, Statsministeren aabenbart opererer med. Man maa tage i Betragtning, at vor Betalingsbalance for 1946 havde været langt bedre, hvis ikke Venstreregeringen havde ladet Importen fra Sterlinglandene være fri og ureguleret det meste af Aaret 1946, og hvis ikke Danmark havde handlet sig fattig ved at sælge største Parten af de danske Landbrugsprodukter til England, som betalte med Underpriser, medens Priserne for de Varer, vi importerede fra England, i de fleste Tilfælde var langt højere end de Priser, tilsvarende Varer kunde købes for i andre Lande.

Hvad 1947 angaar, henholder jeg mig til en foreløbig Opgørelse udarbejdet af Varedirektoratet. Denne Opgørelse regner med et Underskud paa Handelsbalancen paa 900 Mill. Kr. Det afbalanceres delvis gennem saakaldte usynlige Indtægter, altsaa Fragtfortjeneste o. lign., paa 225 Mill. Kr., gennem frigiven Krigsfragt o. lign. til et Beløb af 250 Mill. Kr. og gennem Brug af de Forudbetalinger, Venstreregeringen har tilladt, paa ca. 250 Mill. Kr. Resultatet skulde efter denne foreløbige Beregning blive et Betalingsunderskud ikke paa 700 Mill. Kr. som af Statsministeren paastaet, men paa ca. 175 Mill. Kr. Hertil kommer imidlertid, at Handelsbalancens Underskud paa 900 Mill. Kr. synes regnet noget rigeligt, idet der for Tiden indtil Udgangen af September har været et Underskud paa 679 Mill. Kr., og